

64. заседание

Сръда, 2 априлъ 1930 година.

(Открыто отъ подпредседателя А. Христовъ въ 16 ч. 35 м.)

Председателствующа А. Христовъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открыто.

(Отъ заседанието отсътствува следните г. народни представители: Агушевъ Еминъ, Бомбовъ Иванъ, Гавалюзовъ Йорданъ, Грънчаровъ Димитъръ, Данайловъ Георги, Данковъ Георги, Димитровъ Добри, Димитровъ Стефанъ, Драгневъ Георги, Дяковъ д-ръ Цвѣтанъ, Желѣзовъ д-ръ Димо, Кознички Величко, Колевъ Боню, Колевъ Иванъ, Кузмановъ Анани, Кулишевъ Георги, Куневъ Кузманъ, Кънчевъ Теодоси, Лѣкарски Иванъ, Марковъ Кърстю, Маруlevъ Иосифъ, Митевъ Добри, Мишайковъ Димитъръ, Момчиловъ Миланъ, Мошановъ Стойчо, Николовъ д-ръ Борисъ, х. Николовъ Иванъ, Николовъ Коста, Орошаковъ д-ръ Хараламби, Павловъ Грую, Панайотовъ Георги Петровъ, Петевъ Вичо, Петровъ Аврамъ Стояновъ, Руслевъ Иванъ, Савовъ Николай, Сакъзовъ Янко, Семерджиевъ Георги, Стоилковъ Таско, Стоянчевъ Любомиръ, Тасевъ Стефанъ, Тончевъ Желю, Топаловъ Недѣлчо, Христовъ Иванъ, Христовъ Тома Янчевъ, Цуцумановъ Петъръ, Чернооковъ Георги, Чешмиджевъ Григоръ, Чирпанлиевъ д-ръ Никола, Якимовъ Петъръ и Яневъ Сотиръ)

Съобщавамъ на Събранието, че председателството е разрешило отпуски на следните народни представители:

На г. Теню Янгъзовъ — 3 дни;
На г. Георги Пъчевъ — 3 дни;
На г. Николай Савовъ — 1 день;
На г. Георги Драгневъ — 3 дни;
На г. Иванъ Кирпиковъ — 3 дни;
На г. Колю Кожаклиевъ — 2 дена;
На г. Владимиръ Христодуловъ — 2 дена;
На г. Панайотъ Данчевъ — 1 день;
На г. Георги Казанаклиевъ — 1 день;
На г. Димитъръ Бъровъ — 1 день;
На г. д-ръ Владимиръ Бурилковъ — 1 день;
На г. Георги Данковъ — 3 дни, и
На г. Тома Христовъ — 8 дни.

Следва да се разреши отпускъ отъ Събранието на следните народни представители, които вече сѫ се ползвали съ по 20-дневенъ отпускъ презъ настоящата сесия, а именно:

На г. Христо Мариновъ — 11 дни;
На г. Георги Кулишевъ — 6 дни;
На г. Драгомиръ Апостоловъ — 4 дни;
На г. Еминъ Агушевъ — 3 дни;
На г. Стефанъ Бояджиевъ — 2 дена, и
На г. д-ръ Димо Желѣзовъ — 4 дни.

Които сѫ съгласни да имъ се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Съобщавамъ на Събранието, че е постъпило питане отъ народния представител г. Христо Мариновъ къмъ г. министъра на финансите — относно намаление акциза на вината и да се позволи варенето имъ на спиртъ.

Постъпило е сѫщо питане отъ народния представител г. Христо Калайджиевъ къмъ г. министъра на вътрешните работи и народното здраве — относно отпуснатите кредити отъ Българската земедѣлска банка на градските бѣженци.

Тия питания ще бѫдатъ препратени на съответните г. министри, за да отговорятъ.

Пристигвамъ къмъ разглеждане на дневния редъ.
Понеже г. министъръ на земедѣлството отсътствува, точка първа се отлага.

Точка втора сѫщо се отлага.
Пристигвамъ къмъ разглеждане на точка трета отъ дневния редъ — одобряване предложението за одобрение спогодбата, сключена между Италия и България, досежно съмѣсения арбитражъ сѫдъ и българските имоти, права и интереси.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь Г. Кръстевъ (д. сг): (Прочита предложението изцѣло, заедно съ мотивътъ къмъ него и спогодбата — вж. прил. Т. I, № 71)

Председателствующа А. Христовъ: Които одобряватъ предложението за одобрение спогодбата, сключена между Италия и България, досежно съмѣсения арбитражъ сѫдъ и българските имоти, права и интереси, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т II, № 56)

Пристигвамъ къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за отстъпване отъ държавата на нѣкои общини находящите се въ землищата имъ минерални извори.

Моля г. докладчика да го докладва.

Докладчикъ Г. Кръстевъ (д. сг): (Чете)

„ЗАКОНЪ*

за отстъпване отъ държавата на нѣкои общини находящите се въ землищата имъ минерални извори“.

Председателствующа А. Христовъ: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Кръстевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 1. Отстъпватъ се на вѣчни времена следните минерални извори:

- 1) минералните извори въ гр. Горна-Джумая на общината въ сѫщия градъ;
- 2) минералните извори въ гр. Св. Врачъ на общината отъ сѫщия градъ, обаче безъ Поленишките минерални извори;
- 3) минералните извори въ с. Симитлий, Горноджумайска околия, на общината отъ сѫщото село;
- 4) минералните извори само въ горната и срѣдна част на с. Баня (Гулийна баня), Разложка околия, включително старите български и турски бани, на общината отъ сѫщото село;

5) минералните извори въ с. Добринище, Разложка околия, на общината отъ сѫщото село;

6) минералните извори въ с. Елешница, Разложка околия, разположени по двата брѣга на р. Мѣста до мѣстността „Св. Варвара“, на общината отъ сѫщото село;

7) минералните извори при с. Бѣлчинъ, Самоковска околия, на общината отъ сѫщото село;

8) минералните извори при с. Варвара, Т.-Пазарджишката околия, на общината отъ сѫщото село;

9) минералните извори при с. Ели-дере, Т.-Пазарджишката околия, на общината отъ сѫщото село;

10) минералните извори „Власия-баня“ въ с. Каменецъ, Пещерска околия, на общината отъ сѫщото село и

*) За текста на законопроекта, принятъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 53.

11) минералните извори при с. Беденъ, Дъвленска окръжна, на Пашмаклийската постоянна комисия".

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. I, моля, да вдигнатъ ръжка. Министерство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Кръстевъ (д. сг): (Чете)

"Чл. 2. Общините и окръжната постоянна комисия се задължават във срокъ от една година следъ влизането на настоящия законъ въ сила да дадатъ доказателства, че иматъ на разположение или въ къмъ време ще могатъ да разполагатъ съ суми, нуждни за постройките, модернизиранието и рационалното използване на минералните извори, съобразно съ податните имъ сили и съ нуждите на населението от същата община, на която се отстъпватъ минералните извори, или на района, въ който е разположенъ, по планъ и програма, изработени отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда въ съгласие съ последната, респективно, постоянната комисия".

Председателствуващъ А. Христовъ: Има думата народният представител г. Александър Радоловъ.

А. Радоловъ (з. в): Г. г. народни представители! Съгласно чл. I отъ този законопроектъ, на общините се даватъ една голъма част отъ нашите минерални извори, като се иска отъ общините във срокъ отъ една година да представляватъ доказателства, че ще могатъ да направятъ постройки и въобще всичко онова, което е необходимо за по-рационалното използване на тия минерални извори. Но както досега общините, особено селските, не сѫ направили нищо, така и за въ бѫдеще едва ли биха могли да направятъ нѣщо.

Неотдавна азъ говорихъ съ г. министра на търговията, промишлеността и труда и той ми каза: "Когато обиколихме минералния извор въ Дъвленско „Беденъ“, на мѣрихме, че тамъ има зими и изворътъ не се използува почти за нищо". Ние всички трѣбва да съжаляваме, че държавата е оставила минералните извори въ това положение — да се развеждатъ въ тѣхъ зими и жаби — но отъ това не следва, че и за въ бѫдеще ще трѣбва да останатъ въ същото положение. Напротивъ, ние съмѣтаме, че държавата е, която има всичката възможностъ въ най-непродължително време да хвърли едни незначителни или не толкова голъми за нея суми, за да се направятъ постройки за бани и последните да се поставятъ въ положение да докарватъ полза на държавата. И безъ това се съмѣта да се направи единъ голъмъ заемъ за нуждите на минералните извори и отъ тоя заемъ ще може да се даде една малка част, за да се направятъ постройки за тия бани, за които се отнася този законопроектъ, та да станатъ доходни. Още повече, че държавата има нужда отъ доходи. Нѣкой отъ нашите бани, които сѫ направени по-рано и експлоатацията на които е въ рѣчътъ на държавата, се рентиратъ достатъчно добре и държавата има полза отъ тѣхъ. Днесъ, когато търсимъ ресурси за държавата — макаръ че съ придаването на тия минерални извори на общините се цели да се донесе известна облага на общините — държавата не бива да ги дава на тѣхъ. Тѣ сѫ богатство, което е въ нейните рѣчи и тя има всичката възможностъ, както казахъ, да ги направи доходни и рентабилни. По-голъмата част отъ тия извори не е изследвана. И може би единъ отъ голъмите недостатъци, които и днесъ продължава да съществува въ тая областъ, е, че Министерството на търговията, промишлеността и труда не се е загрижило да остави на хора компетентни да изследватъ тия води, да се установи тѣхната качественостъ, цѣлебностъ, за да може следъ това да изразходва срѣдства и тия бани да станатъ действително едни доходни предприятия. За извора въ Бѣлчинъ нашите сведения сѫ, че когато човѣкъ съ стари, много мащно изцѣрими рани се окаже нѣколко пъти въ него, водата му е такава, че просто изчезва тия рани. Това сѫ сведения, които ние имаме отъ наши другари, които познаватъ тия изворъ. Ако водата на тоя изворъ е съ такива свойства, защо държавата да не изразходва една сума отъ единъ милионъ или два милиона лева, та следъ туй да стане тоя изворъ доходоносенъ за нея?

Д-ръ И. Пеневъ (д. сг): Какво губи държавата, ако на общините се предостави тая работа?

А. Радоловъ (з. в): Сѫщо такъвъ е изворътъ въ с. Добринище, Неврокопския край. Достатъчно е държавата да даде малко срѣдства за уредбата на тия изворъ, за да стане и той доходоносенъ за нея.

Та, казвамъ, министерството би трѣбвало да нареди да се изследватъ водите на тия извори и следъ това да хвърли за уредбата имъ десетина милиона лева. Тия десетина милиона лева биха дали добри резултати и държавата би била добре възнаградена за направените разходи. И въ миналото, когато ние управлявахме, тия общини искаха да използватъ тия извори за себе си, но ние не имъ ги дадохме, защото знаехме, че никоя отъ тия общини, особено селските, не е достатъчно богата, за да направи разходи отъ милионъ, два или петъ за тия извори и следъ туй да чака доходи отъ тѣхъ. Напротивъ, ние знаехме, че всѣка община ще иска да даде извора или на концесия или пъкъ ще очаква отъ тукъ отъ тамъ нѣкаква помощъ, за да направи нѣщо. Така или инакъ, изворите ще си стоятъ въ сегашното положение.

Днесъ, обаче, се възразява така: като отстъпваме тия извори на общините, ние предвиждаме известни ограничения и имъ казваме, че ако тѣ не направятъ това или онова около тия извори, ако постройките, които направятъ, не сѫ достатъчни или ако въобще не могатъ да използватъ добре изворите, ще ги повърнатъ пакъ на държавата, държавата ще има право пакъ надъ тѣхъ. Азъ, напротивъ, мисля, че ако тия извори излѣзатъ единъ пѣтъ отъ рѣчътъ на държавата и бѫдатъ дадени на общините, после да бѫдатъ повърнати на държавата, това е загубена работа. Общините изпращатъ тукъ свои делегации, молятъ, правятъ, струватъ и въ края на краищата държавата е, която отстъпва. Стига само да се направи първата крачка за отстъпване, втората и третата крачки идватъ сами по себе си и окончателната крачка после леко се прави.

Ето защо ние съмѣтаме, че не би трѣбвало тия извори да се даватъ на тия общини, а ще трѣбва държавата, която е направила вече достатъчно постройки при тия извори, да ги задържи за себе си. Ако за тия извори се похарчи отначало една не голъма сума, тѣ ще могатъ да станатъ рентабилни и държавата ще има голъма полза отъ тѣхъ. Затова ние не сме на мнение, повторяме, че тия извори трѣбва да бѫдатъ отстъпени на общините.

Председателствуващъ А. Христовъ: Има думата г. министъръ на търговията, промишлеността и труда.

Министъръ Ц. Бобошевски: Г. г. народни представители! Това, което каза уважаемиятъ г. Радоловъ, трѣбва да бѫде казано при разглеждането закона на първо четене или най-малкото при разглеждане на чл. I отъ сѫщия на второ четене. Тогава той трѣбва да каже, че не бива тѣзи извори да бѫдатъ давани на общините поради особените, изключителните лѣковити качества на водите имъ, каквото е, напр., Бѣлчинскиятъ. Но следъ като законопроектътъ е приетъ на първо четене и следъ като чл. I се вотира отъ Народното събрание на второ четене, съгласно който тия бани се отстъпватъ на съответните общини и окрѣзи, азъ мисля, че е ненавременно това искане на г. Радолова по поводъ чл. 2, който регулира материала за застрояването на нуждните постройки при бани, които постановява, че въ едногодишенъ срокъ общините и окрѣзите поставятъ тия бани да представляватъ необходимите доказателства, че разполагатъ съ достатъчно срѣдства, за да ги построятъ и то по планове, които министерството ще да одобри.

При разглеждането на закона на първо четене азъ казахъ мотивите, за да дадемъ тия бани на общините. Мотивите сѫ: че тия бани иматъ локаленъ характеръ, че никога държавата въ едно близко бѫдеще нѣма да бѫде въ състояние, каквите и заеми да направи, да отдѣли достатъчна сума за направата имъ. Действително Беденската баня, която азъ посетихъ, е една много цѣлебна баня, но тя има локаленъ характеръ и може да обслужва само населението отъ Пашмаклийския край. Тя се намира между Широка лѣка и Дъвленъ. Както за нея, така и за толкова други бани, държавата нѣма да бѫде въ състояние въ близко бѫдеще да отдѣли срѣдства. Действително въ Министерството на търговията се обмисля въпросътъ за склоняването на единъ заемъ за постройката на модерни бани, но за ония минерални извори, които не сѫ локални, а ще обслужватъ цѣла България, каквото сѫ Хисарските бани, кѫдето въ едно малко пространство има 7—8 извори съ различни цѣлебни свойства, едно грамадно народно богатство, което е занемарено. За бани въ Северна България държавата е дала много, а за Южна България, трѣбва да признаемъ, не е дала нищо. Преди всичко ще построимъ и подобримъ тѣзи бани, които иматъ не само значение за цѣла България, но се ползватъ съ реноме и вънъ отъ България. Тамъ идватъ ре-

довоно от Гърция, от Турция и от други страни да се лъкуватъ.

Втора една баня, която сега се изучава и на която лъкарите предвещаватъ едно блъстящо бъдеще, тя е Солудервентската, въ Момина Клисура. И тамъ тръбва да се направи баня.

Ето защо, ако се сключи този заемъ, той ще бъде пред назначенъ за постройката на онзи бани, на които цълебните свойства сѫ достатъчно проучени и имать реноме на цълебни бани извън границата на тъхната окolia, въ цѣла България и вънъ отъ предѣлите на България.

За Беденската баня азъ не допускамъ въ скоро време да стане преустройство. Това е чисто локална баня. Безспорно, между тѣхъ има много цълебни. Напр., Бълчинската баня е много лъковита, особено за сърдечни болести, маточни заболявания и т. н. Но какво прѣчи на онзи, които иматъ нужда отъ такова лѣчение, да отидатъ да се лъкуватъ въ една общиска баня? За насъ е важно тия бани, които сѫ едно национално богатство, да не стоятъ въ това примитивно състояние, въ което сѫ днесъ. Дали тия бани ще бѫдатъ експлоатирани отъ държавата, община или окрѣга, това нѣма значение. Както по отношение на другите минерални богатства, така и по отношение на минералните извори, това е нашата теза, това е нашата политика. И тя е правата.

Идете въ други страни, напр., въ Франция, дето има стотици извори — еваки ще намѣрите 2—3 да принадлежатъ на държавата. Най-рекомендиратъ бани тамъ сѫ частна собственост. Тамъ частни лица и асоциации ги експлоатиратъ и държавата нѣма никакво вмѣшателство. Като изключите само баните въ Виши и Ексслебенъ, всички останали, доколкото на мене ми е известно, сѫ притежание на частни лица. Каква щѣше да бѫде врѣвата, ако речехме да дадемъ на частни лица експлоатацията на тѣзи бани? Ние ги даваме на общини, на окрѣзи и на дружества.

Така че, г-да, нѣма никакви съображения да се противопоставятъ на това, дето ние искаме чрезъ общините и чрезъ окрѣните постоянни комисии да модернизиратъ тѣзи бани? Ние ги даваме на общини, на окрѣзи и на други държавата нѣма да може да отдѣли нищо. Постройките на баните сега сѫ извѣнредно скѫпки. Едно време банята въ Банки е направена за 1 и 1/2 милиона лева, които отговарятъ на 45 милиона лева днесни. Въ Вършецъ сѫщо. Сега ако направимъ единъ заемъ отъ 100 милиона лева, той едвали ще стигне за направата на Хисарските бани. Близко до София, въ Княжево, сѫщо има една цълебна баня, която е въ много примитивно състояние и тръбва да се направи. Солудервентската баня сѫщо тръбва да се направи. Е, бива ли ние да предпочетемъ такива локални бани и да не направимъ прочутата още отъ турско време хисарска баня „Момина вода“, за която грѣцките лѣкарни сѫписали цѣли съчинения и която се посещава отъ хилади души, които намиратъ тамъ оздравяване и спасение?

Законопроектъ егласуванъ на първо четене отъ Народното събрание, приетъ е вече чл. 1, съ който тия бани се даватъ на общините, вие, г. Радоловъ, можете да правите предложение само по чл. 2 — върху условията. Азъ мисля, че тия условия, които комисията е приела, сѫ добри и азъ съмъ съгласенъ съ тѣхъ. Азъ бихъ предложилъ да се каже конкретно за всяка една баня еди-колко милиона трѣбва да пригответъ общината, но и това, което е възприела комисията, азъ го намирамъ за добро и напълно целесъобразно, защото контролътъ на министерството пакъ остава.Ще трѣбва съобразно податните сили на общините и нуждите на населението да бѫдатъ изготвени плановета, като, разбира се, министерството има правото да обсѫди дали съ тия постройки, които ще се направятъ, ще бѫдатъ задоволени нуждите. Това е достатъчно и азъ мисля, че комисията е намѣрила най-рационалното и най-доброто разрешение на въпроса.

Ето защо моля да приемете чл. 2, както е редактиранъ отъ комисията и да се мине по-нататъкъ. Дали тия бани да се дадатъ на общините, този въпросъ е ликвидиранъ съ приемането на законопроекта на първо четене и съ приемането на чл. 1 на второ четене.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. 2 така, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Крѣстевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 3. Заинтересованите общини и Пащмаклийската окрѣжна постоянна комисия се задължаватъ въ единъ срокъ отъ 5 години, начиная отъ датата на публикуване въ „Държавенъ вестникъ“ настоящия законъ, да извѣршатъ,

освенъ изискванията на чл. 2, още и ония изучвания, които Министерството на търговията, промишлеността и труда изисква по наредбите и правилниците, които е издало или ще издаде.“

Комисията прие този членъ безъ измѣнение.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. 3 така, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Крѣстевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 4. Въ случаи, че нѣкой отъ заинтересованите общини и постоянната комисия не изпълнятъ въ 5-годишния срокъ нѣкое отъ горните задължения, се лишаватъ по право отъ собственостъ върху минералните извори, безъ да иматъ право на каквито и да било претенции за вреди и загуби, като извѣршатъ отъ тѣхъ работи, постройки, съоружения и пр. оставатъ безвъзмездно собственостъ на държавата.“

Комисията прие този членъ безъ измѣнение.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. 4 така, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Крѣстевъ (д. сг): Следъ чл. 4 се постави новъ чл. 5. Новиятъ чл. 5 има следната редакция: (Чете)

„Чл. 5. Минералните извори, които сѫ отдадени подъ наемъ отъ държавата, срокътъ за отстѫпването имъ на съответните общини и окрѣжната постоянна комисия ще почне да тече отъ дена на изтичане договорния наеменъ срокъ“.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ новия чл. 5, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Крѣстевъ (д. сг): Чл. 5 става чл. 6 (Чете)

„Чл. 6. Законътъ за топлинъ и студени минерални извори отъ 1891 г. остава въ сила. Сѫщо така ще бѫдатъ въ сила и всичките правила, наредби, заповѣди и предписания, които Министерството на търговията, промишлеността и труда, реси. отдѣлението за мините и пр., ще издаде за въ бѫдеще“.

Комисията прие този членъ безъ измѣнение.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. 5, който става чл. 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Пристигваме къмъ точка пета отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за одобрение, съгласно чл. 61 отъ закона за мините, търга за отдаване експлоатацията на държавната каменовъглена концесия „Крумъ“ и пр.

Понеже законопроектътъ не е миналъ презъ комисията, пристигваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за откупуване недвижимия имотъ, собственостъ на М. Теневъ, находящъ се въ землището на с. Банки, за нуждите на държавната минерална баня и курортъ при сѫщото село.

Министъръ В. Молловъ: Да се отложи.

Председателствуващъ А. Христовъ: Пристигваме къмъ точка седма отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за уреждане собствеността и залога на движимости — машини за транспортъ отъ значителна стойност. Понеже г. министъръ на правосѫдието отсѫтствува, ще пристигнемъ къмъ доклада на прошетарната комисия.

Министъръ В. Молловъ: Предлагамъ да се вдигне заради съднието. Следното заседание да бѫде утре, като на дневенъ редъ се поставятъ най-напредъ законопроектъ, които има да минатъ на трето четене, и следъ тѣхъ се постави моето изложение по бюджета.

Председателствуващъ А. Христовъ: Председателството предлага за утре следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за опазване растенията отъ болести и неприятели.

2. Второ четене законопроекта за купуване отъ държавата зданието на Мария Г. Белчева и пр. въ гр. Пловдивъ, за нуждите на Учителския институтъ въ гр. Пловдивъ.

3. Одобряване предложението за одобряване спогодбата, сключена между Италия и България, досежно смѣсения арбитражъ сѫдъ и др.

Второ четене законопроектътъ:

4. За отстъпване отъ държавата на нѣкои общини находящи се въ землищата имъ минерални извори.
 5. За одобрение, съгласно чл. 61 отъ закона за мините, търга за отдаване експлоатацията на държавната каменовъгленна концесия „Крумъ“ и пр.
 6. За откупуване недвижимия имотъ, собственостъ на М. Теневъ, находящъ се въ землището на с. Банки, за нуждите на държавната минерална бания и курортъ при същото село.

7. За уреждане собствеността и залога на движимости — машини за транспортъ отъ значителна стойност.
 8. Докладъ на прошетарната комисия.
 9. Първо четене законопроекта за допълнение на закона за адвокатите съ новъ дѣлъ III.
 Които приематъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ ръжка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. 5 м.)

Подпредседателъ: А. ХРИСТОВЪ

Секретарь: Г. КРЪСТЕВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
Отпуски, разрешени на народните представители: Теню Янгъзовъ, Георги Пъчевъ, Николай Савовъ, Георги Драгневъ, Иванъ Кирниковъ, Колю Кожаклиевъ, Владимиръ Христодуловъ, Панайотъ Данчевъ, Георги Казанаклиевъ, Димитъръ Бъровъ, д-ръ Владимиръ Буриловъ, Георги Данковъ, Тома Янчевъ Христовъ, Христо Мариновъ, Георги Кулишевъ, Драгомиръ Апостоловъ, Еминъ Агушевъ, Стефанъ Бояджиевъ и д-ръ Димо Желъзовъ	1253
Питания: 1. отъ народния представител Христо Мариновъ къмъ министра на финансите — относно намаление акциза на вината и да се позволи варенето имъ на спиртъ. (Съобщение)	1253

	Стр.
2. отъ народния представител Христо Кайджиевъ къмъ министра на финансите и къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве — относно отпуснатия кредит отъ Българската земедѣлска банка на градските бѣжанци. (Съобщение)	1253
Предложение за одобрение спогодбата, склучена между Италия и България, досежно смѣсения арбитражъ сѫдъ и българските имоти, права и интереси. (Едно четене — приемане)	1253
Законопроектъ за отстъпване отъ държавата на нѣкои общини находящи се въ землищата имъ минерални извори. (Второ четене — приемане)	1253
Дневенъ редъ за следващето заседание	1255